

Polazišta pri **planiranju** igara na otvorenom bila su nam:

- **djetetova individualna razvojna obilježja** kao npr. mogućnost kretanja (puzanjem, uz pomoć stolice), sposobnost održavanja ravnoteže tijela (u mirovanju, u kretanju...), stupanj razvijenosti i drugih motoričkih sposobnosti (koordinacija, brzina, gipkost, preciznost, izdržljivost) i vještina (bacanje, hvatanje, baratanje)
- **razvojna primjerenost i sigurnost** aktivnosti kao npr. pogodnost aktivnosti za svu djecu ili je potrebna prilagodba unutar aktivnosti planirane za djecu bez motoričkih ograničenja; daje li mogućnost **novog** iskustvenog učenja ili je proširenje unutrašnjeg; u kojoj mjeri omogućava **slobodu** djelovanja; u kojoj mjeri je **izazov** i prilika za ispitivanje vlastitih mogućnosti ili je možda nepotreban rizik koji može dovesti do nezgode...
- **socijalna poželjnost** aktivnosti, odnosno što **želimo** potaknuti (socijalnu vidljivost djeteta u konkretnoj aktivnosti, interakciju i buđenje želje za uključivanjem kako djece iz matične odgojne skupine tako i djece iz drugih odgojnih skupina...), a što **ne želimo** potaknuti (pasivno promatranje, osjećaj nemoći, osjećaj isključenosti, osjećaj izoliranosti, orijentaciju samo na odraslu osobu...)

Uključenost djeteta s teškoćama **u život u dječjem vrtiću**, može „nadopunjavati obiteljski odgoj“ a djetetu „pružiti sadržaje socijalizacije, potaknuti ga na ulaznje u interakcije s odraslima i vršnjacima koje će za njega biti poticajne i predstavljati dobro razvojno iskustvo. Također, dijete u vremenu provedenom u vrtiću može upoznati različite aktivnosti, igre, strategije i razviti produktivne kontakte.“ (Pravobraniteljica za djecu).

Sušтина odgojno obrazovnog rada s dvije šestogodišnje djevojčice sa cerebralnom paralizom u našem Vrtiću je: **sudjelovanje u svim aspektima života u vrtiću i jednakopravno sudjelovanje.**

Pripremile:
Vedrana Horvat, defektologinja
Ivanka Jukić Lušić, psihologinja

**DIJETE SA CEREBRALNOM
PARALIZOM I IGRE NA
OTVORENOM**

Svako dijete živi drugačijim životom ali kroz različite načine života potrebe i nadanja sve djece umnogome su slična a temeljna prava ista. Svako dijete ima pravo na svoju jedinstvenost, neponovljivost i različitost, na ispunjen život u kojem uživa, na igre i druženja s vršnjacima. Teškoće u razvoju ne bi trebale spriječiti ili sputati niti jedno dijete da potpuno sudjeluje u življenju.

Dijete sa cerebralnom paralizom može imati različite poremećaje koji utječu na njegovu sposobnost kretanja, držanje tijela i ravnotežu. Motorički razvoj karakteriziran je odstupanjem i kašnjenjem, razvoj ne teče ujednačeno i harmonično u svim razvojnim područjima. U predškolskoj dobi život djece sa cerebralnom paralizom često se odvija izvan obitelji na terapijama, rehabilitacijama i liječenju, a vršnjačka druženja uglavnom su s djecom sličnih posebnosti. Zbog specifičnosti na razvojnom putu mogućnosti djece sa cerebralnom paralizom za praktična postignuća su ograničene, zdrav razvoj samosvijesti je otežan a kvaliteta života im je narušena.

Uključivanje djece s teškoćama u dječje vrtiće **regulirano** je Zakonom o predškolskom odgoju i naobrazbi (NN 10/97.) i Državnim pedagoškim standardom predškolskog odgoja i naobrazbe, (NN 107/07.).

Igra i učenje na otvorenom pružaju brojne i dobro dokumentirane prednosti za mentalno zdravlje (Lindsay, 2010.). Kroz pokret dijete upoznaje svoje tijelo. Kod djeteta sa cerebralnom paralizom takvo iskustvo igre ima još veću ulogu za psihofizički razvoj. **Dobro osmišljene igre na otvorenom izazov su** motoričkim sposobnostima, motoričkim vještinama, motoričkom planiranju i osjetilnoj integraciji. Igrama na otvorenom **stječu se** novih znanja, različita socijalna iskustva, **širi se** komunikacija i **pružaju prilike** za nova prijateljstva i veze. Igre na otvorenom **izazivaju** osjećaj zadovoljstva, djeca im se lakše priključuju, lakše izlaze iz njih, te lakše mijenjaju igrovne situacije, sukladno vlastitom osjećaju i potrebama, povodeći se za impulsima trenutka (Martensson, 2010.).

Naše iskustvo i pokazatelji praćenja djece s cerebralnom paralizom polaznika našeg Vrtića sukladna su pokazateljima koji se navode u stručnoj literaturi.

Sudjelovanje djece s motoričkim teškoćama u zajedničkim igrama na otvorenom unutar redovitog programa odgojne skupine u vrtiću pomaže:

- **djetetu osobno** - u razvoju povjerenja i neovisnosti, motoričkoj spretnosti, razvijanju i korištenju novih obrazaca pokreta, stvaranju realne a pozitivne slike o sebi, razvoju svijesti o prostoru koji ih okružuje, izgrađivanju svijesti o mogućnostima sudjelovanja, aktivnoj participaciji i doprinosu u skladu sa svojom različitosti, širenju interakcija s vršnjacima „preko okvira“ vlastite odgojne skupine, stvaranju novih prijateljskih veza i odnosa, većoj motiviranosti za suradničkom igrom;
- **vršnjacima** – u izgrađivanju svijesti o tome kako i djeca s motoričkim ograničenjima mogu aktivno doprinosti dinamici i kvaliteti igre, izgrađivanju pozitivnog stava prema djeci s teškoćama, razvijanju svijesti o mogućnostima sudjelovanja djece s motoričkim teškoćama u svim aspektima života u skupini unatoč ograničenjima.